

der er et Overskud af 470,000 Rb., hvormed Gjælden er formindsket udover det, hvormed Statsformuen er forringet ved Afdrag og Salg af Activer. Men hertil kommer endnu, at det ved en nærmere Betragtning af de Posters, der staae opførte paa indværende Aars Finantslov for Kongeriget, vil sees, at en overordentlig stor Deel af disse Poster er at regne for aldeles extraordinair. Det er jo dog aldeles extraordinairt, at man paa en Post som Veivæsenet for indværende Aar seer et Beløb af 1,031,000 Rb.; dette er jo langt Mere, end hvad der har været opført selv i de senere Aar, da denne Udgiftspost, for at fremme Veivæsenet i Jylland, er stegen saa overordentlig meget; — man vil vel kunne regne den til en 5—600,000 Rb. udover det Ordinaire. Endvidere vil det sees, at i. Ex. under Marineministeriet er opført en ny Post med 270,000 Rb. for indværende Aar, hvortil altsaa paa Kongerigets Regnskab vil komme til at figurere henved 160,000 Rb. Man vil see af den Slutningsparagraph, der er opført for Kongerigets særlige Udgifter, at der under Conto: „adskillige Udgifter“ er en heel Deel Beløb, der ere ganske extraordinaire og ikke kunne siges at være Udgifter i den almindelige Betydning af Ordet; thi det er dels Laan, dels Forskud til forskjellige offentlige Instituter, som altsaa igjen i Tidens Løb ville komme ind. — Der er desuden paa flere andre Steder opført Beløb, f. Ex. under Krigsministeriet, som maae betragtes som extraordinaire.

Jeg har, da det samme Spørgsmaal blev reist ved Lovforslagets Behandling i Folkethinget, allerede der fundet Anledning til at gjøre en Bemærkning, der forekommer mig at have en særdeles Bægt. Det vil være alle de ærede Herres bekendt, at der i det sidste Aar har været meget store, ganske særlige Udgifter, at der f. Ex. som ogsaa af den ærede Landsthingsmand (Besæly) nævnt, paa indværende Aars Finantslov staaer opført et Beløb af  $\frac{1}{2}$  Million som Erstatning for Krigskiosker; at der paa Tillægsbevillingerne for Diebliffet staaer opført særdeles betydelige Beløb til extraordinaire Udgifter i de forløbne Aar. Naar, naagtet alle disse betydelige og aldeles

extraordinaire Udgifter, dog alligevel det Resultat fremkommer, at Kongerigets særlige Beholdning, hvis en saadan bliver etableret, og det Lovforslag derom, der for Tiden er til Behandling i det andet Thing, bliver vedtaget, vil for de to sidstforløbne Finantsaar — thi Beholdningen vil i Henhold til det nævnte Lovforslag være at ansee som begrundet fra 1ste April 1853 — have erholdt en Tilvæxt, saa at Kongerigets Kassebeholdning ved Udgangen af indværende Finantsaar, den første April 1855, vil være stegen adskillige Hundreetusende Rigsdaler over hvad den ved Periodens Begyndelse var anslaaet til, nemlig 1,937,000 Rb., hvorimod den efter den Opgjørelse, jeg for Diebliffet seer mig istand til at meddele, vil udgjøre 2,240,000 Rb. Det viser noksom, at for Kongerigets Vedkommende er i og for sig Tilstanden ingenlunde at betragte som foruroligende. Noget Andet vilde det være, hvis man udstrakte Betragtningen til de andre Dele af Monarchiet, hvorpaa jeg imidlertid ikke paa dette Sted skal indlade mig. Jeg skal nu meddele et Par enkelte Oplysninger, foranledigede af den ærede Landsthingsmands mere specielle Bemærkninger. Det er af ham blevet fremhævet, at der ogsaa kunde være Tale om at paaregne Salg af Eiendomme i Slesvig. Et saadant Salg henhører jo, som den ærede Landsthingsmand veed, ikke under mit Ministerium; men jeg skal dog oplyse, at der er paaregnet at skulle i Aarets Løb indkomme 100,000 Rb. for Salg af Eiendomme, henhørende til den betegnede Klasse. Hvad Lauenborg specielt angaaer, saa er det vistnok rigtigt, som af den ærede Landsthingsmand bemærket, at denne Landsdeels Stilling er en ganske særegen. Dets Overskud er opført som Fællesindtægt for hele Monarchiet og vil i Dverestemmelse med de tidligere Finantslove fordeles paa de forskjellige Landsdele efter de engang antagne Procentforhold. Det vilde jo være det i sig Rigtige, om man for Lauenborg kunde bringe de samme Fordelingsregler til Anvendelse, som finde Sted for de andre Landsdele; men der er Forhold tilstede, der ikke for Tiden gjøre det muligt. At det vil være et Formaal for Regjeringen at tilveiebringe en saadan Lighed, behøver jeg ikke at